KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 6.6.2007
KOM(2007) 298 v konečném znění

2007/0112 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterým se rozšiřuje oblast působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) Souvislosti návrhu

- Odůvodnění a cíle návrhu

Podle směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení p říslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, nemají uprchlíci a osoby požívající podpůrné ochrany (dále jen „osoby požívající mezinárodní ochrany“) nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Rada a Komise uznaly tento nedostatek a ve společném prohlášení ze dne 8. května 2003 vyzvaly k rozšíření p ůsobnosti směrnice Rady 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany. Cílem tohoto návrhu je provést toto prohlášení zahrnutím osob požívajících mezinárodní ochrany do oblasti působnosti směrnice Rady 2003/109/ES.

- Obecné souvislosti

Podle návrhu směrnice Rady 2003/109/ES[1], který Komise vypracovala v roce 2001, m ěli mít uprchlíci nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta po pěti letech legálního a nepřetržitého pobytu v členském státě, přičemž byli osvobozeni od povinnosti mít stabilní, pravidelné a dostatečné finanční zdroje a být zdravotně pojištěn.

V průběhu jednání však bylo rozhodnuto, že uprchlíci budou vyňati z oblasti působnosti směrnice, a ve společném prohlášení Rady a Komise učiněném na zasedání Rady SVV dne 8. května 2003 bylo uvedeno, že Komise předloží návrh směrnice o rozšíření právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta na uprchlíky a osoby požívající podpůrné ochrany, který bude přihlížet ke studii o převodu statusu ochrany.

- Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta a s tím související práva a výhody jsou vymezeny ve směrnici Rady 2003/109/ES, která se bude po přijetí tohoto návrhu vztahovat rovněž na osoby požívající mezinárodní ochrany. Podle směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 se osobami požívajícími mezinárodní ochrany rozumí státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, jimž byl ve smyslu této směrnice udělen status uprchlíka nebo přiznán status podpůrné ochrany.

- Soulad s ostatními politikami

Tento návrh je plně v souladu se závěry Evropské rady z Tampere v roce 1999 a s Haagským programem z roku 2004, pokud jde o spravedlivé zacházení se státními p říslušníky třetích států.

2) Konzultace zúčastněných stran a posouzení dopadů

- Konzultace zúčastněných stran

[1] KOM(2001) 127 v konečném znění.

V roce 2004 útvary Komise neformálně jednaly s členskými státy o celkové podobě tohoto návrhu v rámci Výboru pro imigraci a azyl a na dvou neformálních setkáních odborníků.

Útvary Komise v roce 2004 rovněž neformálně konzultovaly Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Evropskou radu pro uprchlíky a exulanty (ECRE) a Církevní komisi pro migranty v Evropě (CCME).

Dánská rada pro uprchlíky, Institut pro politiku migrace a Institut pro migraci a etnická studia provedly pro Komisi „studii o převodu statusu ochrany v EU v kontextu spole čného evropského azylového systému a cíle jednotného právního postavení pro osoby, kterým byl udělen azyl, platného v celé Evropské unii“. Zpráva vypracovaná na základě této studie obsahuje tři části, které popisují stávající právní rámec, praxi v jedenácti členských státech a jednom nečlenském státě a možné budoucí podoby mechanismu Společenství pro převod statusu ochrany. Autoři studie konzultovali jedenáct členských států, Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Radu Evropy (ohledně evropské dohody o převodu odpovědnosti). Závěrečná zpráva projednaná s odborníky z členských států se setkala se všeobecným souhlasem.

Oslovené strany uvítaly rozšíření působnosti směrnice na uprchlíky. Některé členské státy však vyjádřily výhrady k rozšíření působnosti směrnice na osoby požívající podp ůrné ochrany. Komise se přesto rozhodla zahrnout tuto skupinu osob do svého návrhu, protože se domnívá, že by mělo být upraveno postavení všech státních příslušníků t řetích zemí, kteří pět let pobývali v hostitelském členském státě (kromě toho i společné prohlášení z května 2003 hovořilo o obou kategoriích osob).

Většina oslovených stran souhlasila s analýzou obsaženou ve studii, podle níž může k p řevodu ochrany dojít ještě před získáním právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, a proto by bylo vhodné upravit převod ochrany ve zvláštním návrhu. Většina oslovených stran rovněž souhlasila s tím, že předpokladem pro vytvoření mechanismu Společenství o převodu ochrany je vzájemné uznávání rozhodnutí o udělení azylu, které je podmíněno dostatečnou úrovní harmonizace azylových řízení v členských státech. Komise se proto rozhodla nezahrnout vytvoření mechanismu Společenství pro převod ochrany do tohoto návrhu.

3) Právní stránka návrhu

ZMĚNA SMĚRNICE RADY 2003/109/ES

Hlavním cílem tohoto návrhu je poskytnout osobám požívajícím mezinárodní ochrany právní jistotu o jejich pobytu v členském státě a práva, která jsou srovnatelná s právy státních příslušníků EU po 5 letech legálního pobytu, a tak zaplnit mezeru ponechanou v právní úpravě směrnicí 2004/83/ES. Tohoto cíle se dosáhne zrušením výjimek z oblasti působnosti směrnice 2003/109/ES, které se týkaly osob požívajících mezinárodní ochrany, přičemž se v příslušných případech rovněž přihlédne k jejich zvlá štnímu postavení ve srovnání s ostatními státními příslušníky třetích zemí.

PRÁVNÍ POSTAVENÍ DLOUHODOBĚ POBÝVAJÍCÍHO REZIDENTA V PRVNÍM ČLENSKÉM STÁTĚ

Osoby požívající mezinárodní ochrany by měly mít možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v tom členském státě, který jim poskytl ochranu, za stejných podmínek jako ostatní státní příslušníci třetích zemí. Kromě toho by osoby po žívající mezinárodní ochrany, které získají postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, měly plně požívat práv a výhod souvisejících s tímto postavením a měly by rovněž podléhat omezením těchto práv a výhod, která jsou stanovena ve směrnici 2003/109/ES. Dokud však dlouhodobě pobývající rezident požívá mezinárodní ochrany podle směrnice 2004/83/ES, jeho práva plynoucí ze směrnice 2004/83/ES nemohou být narušena omezeními stanovenými ve směrnici 2003/109/ES. Otázka, zda osoby po žívající mezinárodní ochrany, jimž je uděleno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, mohou i nadále potřebovat mezinárodní ochranu a zda mají i nadále nárok na status mezinárodní ochrany podle směrnice 2004/83/ES, nespadá do oblasti působnosti této směrnice.

Nicméně prvotní udělení ochrany rovněž vyžaduje, aby v případě odnětí nebo ztráty postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v prvním členském státě bylo zajištěno dodržení zásady nenavracení.

POBYT A POSTAVENÍ DLOUHODOBĚ POBÝVAJÍCÍHO REZIDENTA V DRUHÉM ČLENSKÉM STÁTĚ

V kapitole III směrnice Rady 2003/109/ES jsou stanoveny podmínky, za nichž mohou dlouhodobě pobývající rezidenti uplatnit své právo na pobyt v jiném členském státě. Tyto podmínky by měly být v celém rozsahu použitelné na osoby požívající mezinárodní ochrany, jimž byl udělen dlouhodobý pobyt.

Osoby, které požívají mezinárodní ochrany a žádají podle článku 23 směrnice 2003/109/ES o postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v jiném členském státě ne ž v tom, který jim udělil mezinárodní ochranu, by měly rovněž splňovat všechny související podmínky vyžadované směrnicí 2003/109/ES.

PODLE POZMĚNĚNÉ SMĚRNICE 2003/109/ES NEBUDE EXISTOVAT ŽÁDNÝ MECHANISMUS SPOLEČENSTVÍ PRO PŘEVOD ODPOVĚDNOSTI ZA OCHRANU

Tato směrnice uděluje, po splnění určitých podmínek, právo na pobyt v druhém členském státě pouze dlouhodobě pobývajícím rezidentům, nikoli však osobám po žívajícím mezinárodní ochrany jako takovým (směrnice 2004/83/ES rovněž takové právo neuděluje). Přestože změna státu pobytu může v některých případech vést v určitý moment k převodu odpovědnosti za ochranu, jedná se o téma, které nespadá do oblasti působnosti této směrnice.

Spolehlivé statistiky sice nejsou k dispozici, výše uvedená studie o převodu odpov ědnosti však ukázala, že žádosti o převod ochrany jsou vzácné. Rozdíly ve způsobu,

4) Právní základ

Tento návrh mění směrnici 2003/109/ES a opírá se o stejný právní základ, tedy o čl. 63 odst. 3 písm. a) a čl. 63 odst. 4 Smlouvy o ES. Tento právní základ je vhodný, neboť udělení právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta osobám požívajícím mezinárodní ochrany je nástrojem pro jejich integraci jakožto státních příslušníků třetí země v hostitelském členském státě, a je proto věcí přistěhovalecké politiky.

Směrnice 2003/109/ES se nepoužije na Spojené království a Irsko podle Protokolu o postavení Spojeného království a Irska přiloženého ke Smlouvám. Podobně se nepou žije na Dánsko podle Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvám.

5) Zásada subsidiarity

Osoby požívající mezinárodní ochrany nespadají do oblasti působnosti směrnice 2003/109/ES, členské státy tedy rozhodují na vnitrostátní úrovni, zda lze osobám po žívajícím mezinárodní ochrany udělit trvalejší status, a pokud ano, za jakých podmínek a v jakém rozsahu. V současné době lze takový status získat v některých členských státech, v jiných členských státech to však možné není. Rozsah tohoto statusu je navíc v každém členském státě jiný. Rada a Komise se však dohodly, že osoby požívající mezinárodní ochrany by měly mít nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta uvedené ve směrnici 2003/109/ES ve všech členských státech za srovnatelných podmínek. Je tedy nutné přijmout společná pravidla na úrovni Spole čenství.

Nejlepší metodou k zajištění rovného zacházení se všemi státními příslušníky třetích zemí, kteří legálně pobývají po určitou dobu v členském státě, je proto změna směrnice 2003/109/ES.

6) Zásada proporcionality

Činnost Společenství musí mít tu nejjednodušší podobu, která umožní dosáhnout cíle návrhu a účinně ho provádět. Proto je zvoleným právním nástrojem směrnice měnící stávající směrnici. Navrhovaná směrnice stanoví obecné zásady, ale ponechá na členských státech, jimž je určena, aby zvolily nejvhodnější formu a postup k provedení t ěchto zásad ve svých právních řádech a v obecném rámci. Navrhovaná směrnice pouze stanoví podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státními občany třetích zemí, kteří zároveň požívají mezinárodní ochrany. Pokud si členské státy přejí, mohou pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta stanovit výhodnější podmínky, které se použijí výhradně ve vnitrostátním rámci.

7) Podrobné vysvětlení návrhu

Změna článku 2

Vzhledem k tomu, že je nezbytné zachovat vazbu mezi směrnicí 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a směrnicí 2003/109/ES, pokud jde o definici skupiny státních příslušníků třetích zemí, kteří by také měli mít možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, je vhodné doplnit do článku 2 směrnice 2003/109/ES odkaz na klíčovou definici „mezinárodní ochrany" ve směrnici 2004/83/ES.

Změna článku 3

Navrhuje se zrušit ustanovení, jimiž se osoby požívající mezinárodní ochrany vylučují z rozsahu působnosti směrnice 2003/109/ES.

Změna článku 4

Navrhuje se změnit článek 4 směrnice 2003/109/ES tak, aby se při výpočtu „pěti let legálního pobytu" v členském státě přihlíželo k době trvání azylového řízení. Tím se zajistí spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích států, kterým je poskytnuta mezinárodní ochrana po přezkumu nebo odvolání předchozího záporného rozhodnutí o jeho/její žádosti o azyl.

Změna článku 8

Články 8 až 11 směrnice 2003/109/ES se plně použijí na osoby požívající mezinárodní ochrany, které podají žádost o udělení právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v členském státě.

Je však nutné vyřešit obavy členských států ohledně dodržování zásady nenavracení v případě, že by dlouhodobý pobyt mohl být ukončen na základě směrnice 2003/109/ES. Tyto obavy se týkají skutečnosti, že pokud status mezinárodní ochrany udělují a odnímají jiné vnitrostátní orgány než ty, které udělují a odnímají status dlouhodobě pobývajícího rezidenta, mohlo by se přehlédnout, že příslušník třetího státu má nárok na mezinárodní ochranu. Tato otázka má význam také v situaci, kdy se osoba, která požívá mezinárodní ochrany a získala právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, přestěhuje do jiného členského státu a po pěti letech pobytu v tomto členském státě získá právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Aby se zajistilo informování příslušných orgánů o udělené mezinárodní ochraně, ukládá navrhovaný článek 8 členskému státu povinnost uvádět v povolení k dlouhodobému pobytu v ES uděleném osobám, které požívají mezinárodní ochrany, zvláštní poznámku o skutečnosti, že tomuto státnímu příslušníkovi třetí země byl udělen status mezinárodní ochrany.

Jestliže povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES vydané státnímu příslušníkovi třetí země prvním členským státem obsahuje výše uvedenou poznámku, měla by se tatáž poznámka uvést i do povolení k dlouhodobému pobytu vydaného druhým členským státem. Druhý členský stát však tuto informaci do povolení neuvede, pokud po konzultaci s členským státem, který podle poznámky poskytl mezinárodní ochranu, zjistí, že tato mezinárodní ochrana byla zrušena.

Změna článku 11

Otázka, zda osoby požívající mezinárodní ochrany, jimž je přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, mohou i nadále potřebovat mezinárodní ochranu a zda mají i nadále právo na status mezinárodní ochrany podle směrnice 2004/83/ES,

Změna článku 25

Pro zjednodušení nezbytné výměny informací mezi členskými státy upravené v čl. 12 odst. 3a by se měl článek 25 změnit příslušným způsobem a umožnit využívání sítě národních kontaktních míst k tomuto účelu.

2007/0112 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterým se rozšiřuje oblast působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 odst. 3 a 4 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[2],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[3],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[4],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[5],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2005 o právním postavení státních p říslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty[6], se nevztahuje na uprchlíky a na osoby požívající podpůrné ochrany, na něž se vztahuje směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany[7].

(2) Možnost získat po určité době právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v členském státě má významný dopad na plnou integraci osob, které v členském státě svého pobytu požívají mezinárodní ochrany.

(3) Udělení právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta osobám, které požívají mezinárodní ochrany, je rovněž důležitou součástí podpory hospodářské a sociální soudržnosti, která je jedním ze základních cílů Společenství stanovených ve Smlouvě.

(4) Osoby požívající mezinárodní ochrany by proto měly mít možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta po pěti letech nepřetržitého a legálního

---

2 Úř. věst. C […], […], s. […].
3 Úř. věst. C […], […], s. […].
4 Úř. věst. C […], […], s. […].
5 Úř. věst. C […], […], s. […].
6 Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s.44.
7 Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s.12.

pobytu v tom členském státě, který jim poskytl mezinárodní ochranu, za stejných podmínek jako ostatní státní příslušníci třetích zemí. Pro účely výpočtu pětiletého období nepřetržitého a legálního pobytu by se měla brát v úvahu doba, po kterou probíhalo řízení o jejich žádosti podané za účelem získání mezinárodní ochrany.

(5) Vzhledem k tomu, že osoby požívající mezinárodní ochrany mají právo pobývat v jiném členském státě než v tom, který jim poskytl mezinárodní ochranu, je nutné zajistit, že tyto členské státy obdrží informace o ochraně dotyčných osob, aby mohly plnit své povinnosti související s dodržováním zásady nenavracení. Pro tento účel by měla být v povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES uděleném osobám po žívajícím mezinárodní ochrany uvedena poznámka obsahující informace o skutečnosti, že členský stát poskytl držiteli povolení mezinárodní ochranu. Jestliže tato mezinárodní ochrana odňata nebyla, měla by být tato poznámka uvedena i v povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES, které vydá druhý členský stát.

(6) Osoby, které požívají mezinárodní ochrany a jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, by měly mít za určitých podmínek v široké řadě ekonomických a sociálních oblastí nárok na stejné zacházení jako občané členského státu, v němž pobývají, aby právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta představovalo skutečný nástroj pro integraci dlouhodobě pobývajících rezidentů do společnosti, v níž žijí.

(7) Rovným zacházením s osobami, které požívají mezinárodní ochrany v členském státě, který jim poskytl mezinárodní ochranu, by neměla být dotčena práva a výhody udělené směrnicí 2004/83/ES.

(8) Podmínky směrnice 2003/109/ES, které se týkají práva dlouhodobě pobývajícího rezidenta pobývat v jiném členském státě a získat tam právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, by se měly použít stejným způsobem na všechny státní přísluš níky třetích zemí, kteří získali právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

(9) Přenos odpovědnosti za ochranu osob, které požívají mezinárodní ochrany, nespadá do oblasti působnosti této směrnice.

(10) Pokud chce členský stát vyhostit na základě směrnice 2003/109/ES osobu, která požívá mezinárodní ochrany a získala v tomto členském státě právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, měla by mít daná osoba nárok na ochranu před nenavracením zaručenou směrnicí 2004/83/ES. S cílem zajistit plné dodržování zásady nenavracení v případě, kdy byl dotčené osobě udělen status ochrany v jiném členském státě, který mezitím nebyl odňat, je nutné stanovit, že danou osobu lze vyhostit pouze do členského státu, který jí udělil status ochrany a že tento členský stát má povinnost přijmout ji zpět, s výjimkou případů, kdy je takové vyhoštění povoleno ustanoveními směrnice 2004/83/ES o dodržování zásady nenavracení.

(11) Z téhož důvodu by se na osobu, které byl v jiném členském státě udělen status ochrany, neměla vztahovat možnost uvedená ve směrnici 2003/109/ES, podle níž může druhý členský stát vyhostit z území Unie státního příslušníka třetí země, který v tomto členském státě pobývá, avšak ještě v něm nezískal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, s výjimkou případů, kdy je takové vyhoštění povoleno ustanoveními směrnice 2004/83/ES o dodržování zásady nenavracení.

(12) Tato směrnice dodržuje základní práva a svobody a řídí se zásadami uznanými zejména Listinou základních práv Evropské unie. V souladu se zákazem diskriminace obsaženým ve výše uvedené listině by členské státy měly provádět tuto směrnici, aniž by diskriminovaly osoby, na něž se tato směrnice vztahuje, například z důvodů pohlaví, rasy, barvi pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, nábožen ského vyznání nebo přesvědčení, politických nebo jiných názorů, příslušenství k etnické menšině, majetku, narození, postižení, věku nebo sexuální orientace.

(13) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy nepodílejí na přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

(14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko nepodílelo na přijímání směrnice 2003/109/ES, a proto pro ně tato směrnice není závazná ani použitelná,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2003/109/ES se mění takto:

1. V článku 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) ‚mezinárodní ochranou' mezinárodní ochrana podle definice v čl. 2 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES[8];"

2. V článku 3 se odstavec 2 mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) kteří požádali o povolení k pobytu v členském státě na základě podpůrné formy ochrany v souladu s mezinárodními závazky, vnitrostátními právními předpisy nebo praxí v členských státech a čekají na rozhodnutí o svém právním postavení;"

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) kteří požádali o přiznání právního postavení uprchlíků a dosud neobdrželi konečné rozhodnutí;"

3. V čl. 4 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě osob požívajících mezinárodní ochrany se při výpočtu doby uvedené v odstavci 1 vezme v úvahu doba mezi dnem podání žádosti o mezinárodní ochranu a dnem udělení povolení k pobytu podle článku 24 směrnice 2004/83/ES."

[8] **Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s.12.**

4. V článku 8 se doplňují nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„4. Jestliže členský stát vydá povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES státnímu příslušníkovi třetí země, jemuž udělil mezinárodní ochranu, zapíše do jeho povolení k pobytu v ES pod hlavičku „poznámky“ následující větu: „Držiteli tohoto povolení byla dne [datum] udělena mezinárodní ochrana v [název členského státu].“

5. Jestliže druhý členský stát vydá povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES státnímu příslušníkovi třetí země, jehož povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES obsahuje poznámku uvedenou v odstavci 4, zapíše druhý členský stát tutéž poznámku do povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES.

Předtím, než druhý členský stát zapíše poznámku uvedenou v odstavci 4, může konzultovat členský stát uvedený v poznámce a ověřit, zda má dlouhodobě pobývající rezident stále nárok na mezinárodní ochranu. Jestliže byla mezinárodní ochrana odňata pravomocným rozhodnutím, druhý členský stát poznámku uvedenou v odstavci 4 nezapíše.“

5. V článku 11 se vkládá nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Pokud jde o členský stát, který udělil mezinárodní ochranu, odstavci 3 a 4 není dotčena směrnice 2004/83/ES.“

6. Článek 12 se mění takto:

a) Vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Jestliže se členský stát rozhodne vyhostit dlouhodobě pobývajícího rezidenta, jehož povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES obsahuje poznámku uvedenou v čl. 8 odst. 4, konzultuje členský stát, který je v dané poznámce zmíněn.

Pokud mezitím nebyla odňata mezinárodní ochrana, bude členský stát vyhoštěn do tohoto členského státu, který tohoto dlouhodobě pobývajícího rezidenta a jeho rodinné příslušníky okamžitě a bez formalit přijme zpět.“

b) Doplňuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. Tímto článkem není dotčen článek 21 směrnice 2004/83/ES.“

7. V článku 22 se vkládá nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Odstavec 3 se nepoužije na státní příslušníky třetích zemí, jejichž povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES vydané prvním členským státem obsahuje poznámku uvedenou v čl. 8 odst. 4.

Tímto odstavcem není dotčen článek 21 směrnice 2004/83/ES.“

8. V článku 25 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy určí kontaktní místa odpovědná za přijímání a předávání informací uvedených v čl. 12 odst. 3a, čl. 19 odst. 2, čl. 22 odst. 2 a čl. 23 odst. 1.“

Článek 2

9. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do […]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto p ředpisů a srovnávací tabulku ustanovení těchto předpisů a této směrnice.

Tyto předpisy přijaté členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

10. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost […] dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne […].

Za Radu
předseda / předsedkyně